

РЕШЕНИЕ

№ 1627

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20241110203333 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 58д - чл. 63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по жалба на Й. Г. Щ., ЕГН *****, чрез адвокат И., срещу Наказателно постановление (НП) № BG09042022/5800/P8-671/04.10.2022г., издадено от Г.Ат. Т. на длъжност Директор на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, с което на Й. Г. Щ., ЕГН *****, на основание чл.179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В подадената жалба се твърди, че наказателното постановление е нищожно, неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Оспорва се компетентността на административнонаказващия орган и актосъставителя. Излагат се доводи, че наказателното постановление няма изискуемото по закон съдържание, като не е посочено достатъчно ясно мястото на тол-сегмента. Релевирани са доводи, че автомобилът е разполагал с бордово устройство, а доставчикът на услугата не е уведомил собственика/ ползвателя за недекларирани такси своевременно преди образуването на административнонаказателното производство.. Изразява се позиция, че не е спазен принципът за

пропорционалност на наказанието. Моли се за отмяна на наказателното постановление на посочените основания, а също така се излагат съображения за наличие на маловажен случай на административното нарушение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява представлява се от адв. Славов, който поддържа инициралата производството жалба. Посочва, че за пръв път в наказателното постановление е посочен броят на осите на процесното ППС, а не и в АУАН. Поддържа, че не е прецизирано в какво качество е привлечен да отговаря водачът – като собственик или ползвател, или в друго качество. Поддържа, че не се установява мястото на нарушението, като такава отсечка не е съществувала към момента на установяване на нарушението. Поддържа, че в случая жалбоподателят е заплатил такса след констатиране на твърдяното нарушение. Представя е списък на направени по делото разноски и моли за присъждането им.

Въззиваемата страна - Г.Ат. Т. на длъжност Директор на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, редовно призована, не се явява. Представлява се от юрисконсулт Г.а, която моли подадената жалба да бъде оставена без уважение и процесното наказателно постановление да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 09.04.2022г. в 21:40 часа в направление излизане от територията на Република България на граничен контролно-пропускателен пункт Калотина пристигнало пътно превозно средство с рег. №XXXX, вид влекач, марка и модел „Ивеко Старлис“, с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона и 5 оси. Същото било управлявано от жалбоподателя Й. Г. Щ., ЕГН *****.

По същото време на място свидетелят Е. А. на длъжност „главен инспектор в отдел МП „Калотина“, териториална дирекция „Столична митница“ изпълнявал служебните си задължения. Същият извършил проверка на

управляваното от жалбоподателя превозно средство. В хода на извършената проверка било установено, че на 15.03.2022г. в 12:10 часа превозното средство не е заплатило изискуемата по чл. 10, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата дължима такса. Същото е било засечено по път А- 6, км. 50+427. При извършената проверка се генерирал доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП с номер на нарушението DB09A141EA942689E053011F160AA48C. В хода на проверката било установено, че за процесната дата и час не са получени и платени тол декларации, включително за сегмента на рамката, на която е било отчетено нарушението.

В хода на проверката жалбоподателят е заплатил такса в размер на 133 лв. в хода на извършената проверка.

Предвид констатираното нарушение, свидетелят Е. А. съставила на жалбоподателя АУАН № BG09042022/5800/P8-671 от 09.04.2022г. Същият бил съставен в присъствието на един свидетел и в присъствието на жалбоподателя, като му бил връчен екземпляр от същия срещу подпис и в срока за възражения жалбоподателят посочил, че процесното ППС има монтирано бордово устройство, поради което моли производството да бъде прекратено.

На база на съставения акт било издадено обжалваното Наказателно постановление (НП) № BG09042022/5800/P8-671/04.10.2022г., издадено от Г.Ат. Т. на длъжност Директор на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, с което на Й. Г. Щ., ЕГН *****, на основание чл.179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства - показанията на свидетеля Е. А. и приложените по делото документи, приети като доказателства по делото.

Настоящата съдебна инстанция на първо място, намира, че показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел Е. А. се явяват логични, последователни и подкрепени от всички събрани по делото писмени

доказателства. Свидетелят излага сведения относно мястото и начина на извършената проверка и обстоятелствата, които са установени при същата. Той посочва, че няма как да знае дали жалбоподателят е управлявал процесното ППС към момента на извършване на нарушението, тъй като системата генерира данни само за пътния участък и факта на незаплатена тол-такса. Съдът намира, че следва да кредитира с доверие показанията на разпитания свидетел.

За правилното изясняване на фактическите обстоятелства по делото служат и събраните писмени доказателства, надлежно приобщени по съответния процесуален ред, и затова съставът на съда основа своите фактически изводи и въз основа на посочените по-горе писмени доказателства.

По делото липсват доказателства за авторството на нарушението, които да доказват, че именно жалбоподателят е управлявал процесното ППС на посочената в АУАН и НП дата на твърдяното нарушение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът е длъжен да провери законността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата - арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Съдът като съобрази съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира следното:

АУАН и наказателното постановление са съставени/съответно издадени от съответните оправомощени длъжностни лица, след преценка и анализ на доказателствата, в кръга на тяхната компетентност, тъй като е налице съответното оправомощаване, по реда предвиден в чл. 167, ал. 3б, т. 1 и т. 2, чл. 189е, ал. 11 от ЗДвП, което се установява от съдържанията на

приложените по делото заверени преписи от заповеди.

Съдът служебно констатира, че са спазени давностните срокове за съставяне на АУАН и издаване на НП по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция обаче намира, че наказателното постановление е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, довело до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице. Съдът счита, че както съставения АУАН, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени в нарушение на разпоредбата на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, посочващи минималното задължително съдържание на двата процесни документа. В тази връзка съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН актът за установяване на административно нарушение следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено, а съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН в наказателното постановление следва да се съдържат обстоятелствата при които е извършено твърдяното нарушение. Съдът намира, че както в АУАН, така и в наказателното постановление не е посочено какъв е бил размерът на дължимата пътна такса и как е бил определен този размер. Според чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата - "за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминатото разстояние: такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък". В случая не е ясна формулата, по която е изчислена дължимата такса и какво е било взето предвид при определянето ѝ - товароносимост, брой оси, екологични характеристики на превозното средство, какви са били техническите характеристики на пътя или пътния

участък и т. н., за да се направи преценка дали правилно е била определена и в крайна сметка какъв е бил размерът ѝ. Тези обстоятелства никъде не са посочени в съставения АУАН и издаденото НП, което пък съществено нарушава правото на защита на наказаното лице и възможността му да разбере какъв размер на таксата се твърди да не е заплатило и как е бил определен този размер. Посочената неяснота при описанието в крайна сметка пречатства и съда да извърши дължимия съдебен контрол за законосъобразност на издаденото НП във връзка с тези обстоятелства.

Отделно от това, в съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление е посочено, че жалбоподателят е заплатил „дължимата независимо от съответната административнонаказателна санкция такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 133 лв.“ Съдът намира, че нормата на чл. 10б, ал. 5 от ЗП посочва начина за определяне на дължимата такса, когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" електронна система за събиране на тол такси. Нито в наказателното постановление, нито в съставения АУАН е посочено защо е платена посочената сума, как е определен размера на същата и дали тя се различава от т. нар. „компенсаторна такса“ посочена в чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, при плащането на която не следва да се образува административно наказателно производство. Обстоятелството, че платената сума от 133,00 лв. представлява такса, която е различна от т.нар. „компенсаторна такса“ не се доказва и в хода на проведеното пред настоящия съдебен състав съдебно следствие, доколкото в разпита си свидетелят Тодоров заяви, че не знае размера на дължимата такса и не си спомня.

На следващо място в наказателното постановление не се сочи в какво качество жалбоподателят е санкциониран – като собственик или ползвател на процесното ППС.

Настоящата съдебна инстанция намира, че всички тези обстоятелства са нарушили правото на защита на санкционираното лице и липсата им се явява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, а отделно от това са възпрепятствали и настоящата съдебна инстанция да упражни контрол за законосъобразност.

Относно направеното от жалбоподателя възражение, че не е посочено мястото на извършване на нарушението достатъчно ясно, съдът намира същото за основателно. В наказателното постановление мястото е посочено като „път А-6, км 50+427“, а в приложения по делото списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние са посочени координати, което препятства възможността да се направи непосредствена проверка дали посоченият пътен участък е сред участъците от републиканската пътна мрежа, за които в процесния момент се е дължала тол-такса .

За пълнота съдът следва да отбележи, че намира за неоснователно възражението, че е налице несъответствие между АУАН и НП, изразяващо се в непосочване броя оси на процесното ППС в АУАН, а едва в НП, което според жалбоподателя е съществено процесуално нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Следователно констатираният пропуск да се посочат осите на ППС в АУАН, не е съществено процесуално нарушение, след като са упоменати в НП.

С оглед всичко изложено съдът намира от една страна, че наказателното постановление е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с неясно посочване на размера и начина на формиране на незаплатената такса, в неясно посочване на мястото на нарушението поради липсата на конкретизация на тол-сегмента, а от друга страна е налице и нарушение на материалния закон, тъй като авторството на деянието не е доказано по несъмнен и категоричен начин. Съдът, предвид разпоредбата на чл.10б, ал. 3 от Закона за пътищата, съгласно която "Тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането и дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.“ намира, че по делото не е доказано на датата на извършване на нарушението именно жалбоподателят да е управлявал посоченото превозно средство. Предвид на това, съдът намира, че

задължението за заплащане на тол такса е било именно на ползвателя на пътното превозно средство или на собственика на същото. С оглед презумпцията за невинност и обстоятелството, че по административнонаказателни дела доказателствената тежест е за наказващия орган, издал обжалваното наказателно постановление, административнонаказателното обвинение не се явява доказано по несъмнен начин. Това, че жалбоподателят е бил спрян със същото ППС на друга дата не е достатъчно основание да се приеме за категорично доказано, че той е бил водач на това ППС и на 15.03.2022 г. От друга страна, в наказателното постановление липсва посочване дали жалбоподателят е собственик на процесното ППС и дали е наказан в това му качество или като ползвател на същото, а единствено е посочено, че той е бил водач на процесното ППС към момента на извършената проверка.

За пълното на изложеното, следва да се посочи, че понастоящем са налице следните изменения на ал. 7 и ал. 8 от чл. 10б от Закона за пътищата:

(7) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.) В случай че е налице частично или пълно недеклариране на тол данни в рамките на един календарен ден за пътено превозно средство от категорията по ал. 3, за което има действащ договор с доставчик на услуга за пътено таксуване, на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни, считано от получаването на уведомление по ал. 8. При заплащане на таксата в срока по изречение първо не се образува административнонаказателно производство.

(8) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.) В тридневен срок от установяване на недекларирани тол данни доставчикът на услугата за пътено таксуване уведомява по надлежен ред собственика или ползвателя на пътено превозно средство, за което има сключен договор, като в уведомлението се съдържа и размерът на незаплатените тол такси.

Посочените разпоредби се явяват по-благоприятен закон и като такива се явяват приложими в настоящото производство. Доколкото санкционираният субект в тридневен срок не е бил уведомен за възможността да заплати дължимите такси в срок до 14 дни, то не са налице предпоставки за

ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност.

Във връзка с всичко гореизложено съдът намира, че процесното наказателно постановление е издадено и в нарушение на процесуалния и материалния закон, доколкото са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с неспазване на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за описание на мястото на извършване и на самото нарушение и обстоятелствата на извършването му, и неправилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя, без авторството на нарушението да е безспорно доказано.

При този изход от делото съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК правото на разноси възниква в полза на адв. В. И., оказала правна помощ и съдействие на жалбоподателя на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА, като в нейна полза следва да бъде присъдена сумата в общ размер на 1740 лв., сбор от 3 минимални адвокатски възнаграждения по 580 лв. с ДДС (с оглед доказателството за регистрация по ДДС) за всяка една от разглеждателите делото съдебни инстанции, пред всяка от които е било правено искане за присъждане на разноси в посочения минимален размер.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № BG09042022/5800/P8-671/04.10.2022г., издадено от Г.Ат. Т. на длъжност Директор на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, с което на Й. Г. Щ., ЕГН *****, на основание чл.179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция пътна инфраструктура ДА ЗАПЛАТИ на адвокат В. Г.а И. от САК, личен номер *****, сумата от в размер на 1740 (хиляда седемстотин и четиридесет) лева на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от [Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването](#) му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____